

havere eller -organisationer, da det afgørende er, hvilken organisation der kan dokumentere den bredeste repræsentation. Det er p.t. Copydan Billedkunst.

Ordnningen, hvorefter kun en enkelt organisation godkendes til at modtage følgeretsvederlaget, er baseret på det overordnede princip om, at rettighedshaverne skal sikres vederlag for brugen af deres værker, og brugerne af værkerne skal have en let og gennemskelig adgang til at klarere deres brug.

Derfor vurderes ordningen, som den følger af ophavsretslovens § 38 at være proportional, da ordningen er egnet og ikke er mere restriktiv end nødvendigt for at opnå formålet med tilladelsen. Ordningen sikrer kunsthandlende en let og gennemskelig måde, hvorpå de kan betale følgeretsvederlaget til den relevante aktør/organisation. Ved at have en godkendelsesordning sikrer man sig imod, at små og mellemstore virksomheder, herunder auktionshuse og gallerier, skal betale vederlag til flere organisationer med hver deres repertoire. En sikring af, at små og mellemstore virksomheder ikke bliver mødt med en flerhed af ubestemte krav om vederlagsbetaling, kan ikke ske ved efterfølgende kontrol og lignende, da virksomhederne begår en ophavsretskrænkelse, hvis de ikke afregner vederlag for de kunstværker, der videresælges.

Det følger af direktivets artikel 13, at der skal gennemføres regler for en myndigheds behandling af ansøgninger om tilladelse til at yde servicevirksomhed, såfremt der eksisterer en godkendelsesordning herom. Disse regler skal dels indeholde en tidsfrist for myndighedens behandling af ansøgningerne, dels angive fra hvilket tidspunkt tidsfristen for gennemførelsen af behandlingen løber og dels om muligheden for at forlænge tidsfristen. Dertil kommer, at der skal fastsættes regler for de tilfælde, hvor myndigheden ikke svarer på en ansøgning indenfor den fastsatte frist. Bestemmelser herom vil blive optaget på bekendtgørelsesniveau, da det af lovtekniske grunde findes mest hensigtsmæssigt at fastsætte tidsfrister for behandlingen af ansøgninger om tilladelse på bekendtgørelsesniveau frem for på lovniveau. Direktivet angiver ikke en minimumsfrist for myndighedens sagsbehandling.

Med forslaget til et nyt stk. 6 indføres en hjemmel for ministeren til at fastsætte nærmere regler på bekendtgørelsesniveau for ministeriets sagsbehandling af den i § 38, stk. 5, nævnte godkendelsesordning.

Til nr. 3

Efter ophavsretslovens § 39, stk. 1, skal der betales vederlag til ophavsmændene, når virksomheder m.v. fremstiller eller importerer blanke lagringsmedier, fx blanke cd-skiver, blanke dvd-skiver, hukommelses-

kort og videobånd. Populært kaldes denne vederlagsordning for blankbåndsordningen. Administrationen af ordningen foretages af en fællesorganisation, som repræsenterer en væsentlig del af ophavsmænd, udvænte kunstnere og andre rettighedshavere, hvis værker, præstationer m.v. anvendes i Danmark. Det følger af lovens § 39, stk. 3, at organisationen skal godkendes af Kulturministeriet. I dag er den godkendte organisation Copydan Båndkopi.

Ordnningen gælder for alle rettighedshavere, uanset om de er danske statsborgere, er etableret i Danmark eller i et andet EU-land. En del af det opkrævede vederlag sendes til rettighedshavere i andre EU-lande. Ligeledes står det andre ikke-danske rettighedshavere frit for at blive medlemmer af fællesorganisationen.

Ordnningen, hvorefter kun en enkelt organisation godkendes til at modtage vederlaget, er baseret på det overordnede princip om, at rettighedshaverne skal sikres vederlag for brugen af deres værker og brugerne af værkerne skal have en let og gennemskelig adgang til at klarere deres brug. Derfor vurderes ordningen som den følger af ophavsretslovens § 39, stk. 1, at være proportional, da ordningen er egnet og ikke er mere restriktiv end nødvendigt for at opnå formålet med tilladelsen. Ordningen sikrer grossister og detailhandelen en let og gennemskelig måde, hvorpå de kan betale vederlaget til den relevante aktør/organisation.

Der er tale om en slags parafiskal afgift, hvis størrelse er bindende fastsat i loven, hvorfor enhver, der ønsker at fremstille eller importere blanke lagringsmedier, forud herfor må tage blankbåndsvederlaget i betragtning.

En sikring af, at små og mellemstore virksomheder ikke bliver mødt med en flerhed af ubestemte krav om vederlagsbetaling, kan ikke ske ved efterfølgende kontrol og lignende, da virksomhederne begår en ophavsretskrænkelse, hvis de ikke afregner vederlag for de blanke medier de fremstiller eller importerer.

Det følger af direktivets artikel 13, at der skal gennemføres regler for en myndigheds behandling af ansøgninger om tilladelse til at yde servicevirksomhed, såfremt der eksisterer en godkendelsesordning herom. Disse regler skal dels indeholde en tidsfrist for myndighedens behandling af ansøgningerne, dels angive fra hvilket tidspunkt tidsfristen for gennemførelsen af behandlingen løber og dels om muligheden for at forlænge tidsfristen. Dertil kommer, at der skal fastsættes regler for de tilfælde, hvor myndigheden ikke svarer på en ansøgning indenfor den fastsatte frist. Bestemmelser herom vil blive optaget på bekendtgørelsesniveau, da det af lovtekniske grunde findes mest hensigtsmæssigt at fastsætte tidsfrister for behandlingen